

Saint Mary's Romanian Orthodox Church

Episcopia Ortodoxa Romana a Americii

3511 3rd Avenue SW, Calgary T3C 0A7

Ierarh: Inalt Prea Sfintitul Nathaniel

Preot : Preot Lucian Constantin

EMAIL: lcv2018@hotmail.com

numar de telefon: 587-973-6777

website : www.saintmaryscalgary.org

Buletin 3 Mai 2020 - Hristos a Inviat!

Duminica, 3 Mai -Duminica a 3-a după Paști (a Mironosițelor). Ap. Fapte 6, 1-7; Ev. Marcu 15, 43-47; 16, 1-8. Glas 2, voscr. 4

Evangelia Utreniei (Marcu 16:9-20)

Și înviind dimineața, în ziua cea dintâi a săptămânii (Duminică) El s-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte demoni. Aceea, mergând, a vestit pe cei ce fuseseră cu El și care se tânguiau și plâneau. Și ei, auzind că este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut. După aceea, S-a arătat în alt chip, la doi dintre ei, care mergeau la o țarină. Și aceia, mergând, au vestit celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut. La urmă, pe când cei unsprezece ședeau la masă, li S-a arătat și I-a muștrătat pentru necredința și împietrirea inimii lor, căci n-au crezut pe cei ce-L văzuseră înviat. Și le-a zis: Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evangelia la toată făptura. Cel ce va crede și se va boteza se va mântui; iar cel ce nu va crede se va osândi. Iar celor ce vor crede, le vor urma aceste semne: în numele Meu, demoni vor izgoni, în limbi noi vor grăi, Șerpi vor lua în mână și chiar ceva dătător de moarte de vor bea nu-i va vătăma, peste cei bolnavi își vor pune mâinile și se vor face sănătoși. Deci Domnul Iisus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer

și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu. Iar ei, plecând, au propovăduit pretutindeni și Domnul lucra cu ei și întărea cuvântul, prin semnele care urmau. Amin.

Apostolul, Fapte (6:1-7)

În zilele acelea, înmulțindu-se ucenicii, eleniștii (iudei) murmurau împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la slujirea cea de fiecare zi. Și chemând cei doisprezece mulțimea ucenicilor, au zis: Nu este drept ca noi, lăsând de-o parte cuvântul lui Dumnezeu, să slujim la mese. Drept aceea, fraților, căutați șapte bărbați dintre voi, cu nume bun, plini de Duh Sfânt și de înțelepciune, pe care noi să-i rânduiim la această slujbă. Iar noi vom stăruii în rugăciune și în slujirea cuvântului. Și a plăcut cuvântul înaintea întregii mulțimi, și au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duh Sfânt, și pe Filip, și pe Prohor, și pe Nicanor, și pe Timon, și pe Parmena, și pe Nicolae, prozelit din Antiohia, Pe care i-au pus înaintea apostolilor, și ei, rugându-se și-au pus mâinile peste ei. Și cuvântul lui Dumnezeu creștea, și se înmulțea foarte numărul ucenicilor în Ierusalim, încă și mulțime de preoți se supuneau credinței

Evangelhia Sfintei Liturghii (Marcu 15:43-47. 16:1-8)

Și venind Iosif cel din Arimateea, sfetnic ales, care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu, și, îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus. Iar Pilat s-a mirat că a și murit și, chemând pe sutaș, l-a întrebat dacă a murit de mult. Și aflând de la sutaș, a dăruit lui Iosif trupul. Și Iosif, cumpărând giulgiu și coborându-L de pe cruce, L-a înfășurat în giulgiu și L-a pus într-un mormânt care era săpat în stâncă, și a prăvălit o piatră la ușa mormântului. Iar Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosi, priveau unde L-au pus. Și după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să-L ungă. Și dis-de-dimineată, în prima zi a săptămânii (Duminică), pe când răsărea soarele, au venit la mormânt. Și ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului? Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Și, intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus. Dar mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că va merge în Galileea, mai înainte

de voi; acolo îl veți vedea, după cum v-a spus. Și ieșind, au fugit de la mormânt, că erau cuprinse de frică și de uimire, și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.

Predica

În duminica de astăzi aducem un pios omagiu femeilor mironosițe, cele dintâi vestitoare ale Învierii Domnului. Știm din Sfintele Evanghelii că trupul Domnului Iisus Hristos a fost înmormântat în grabă, în ziua de vineri (pe care noi o numim acum a patimilor), ritualul ungerii, specific iudeilor, nefăcându-se complet. Sâmbăta nu era îngăduit a se face nici o lucrare care presupunea efort fizic, legea iudaică fiind extrem de aspră în această privință: nu era voie să se facă mai mult de 2000 de pași. De aceea, abia a treia zi, duminica, întâia a săptămânii, femeile au mers la mormânt spre a împlini cele cuvenite pentru ungere. Știm cu toții care a fost urmarea: au găsit mormântul gol! Domnul înviase! Le-a vestit învierea și îngerul, dar și-au adus aminte și de cuvintele Mântuitorului care spusese: „După trei zile Mă voi scula!” (Matei 16, 21). Astfel, aceste femei curajoase devin primele vestitoare ale celei mai mari minuni din istoria mântuirii: învierea. Cine au fost, de fapt, aceste femei? Care este numele lor, ce știm despre ele și cum au ajuns să aibă zi osebită pentru pomenire? La aceste întrebări vom încerca să răspundem, cu ajutorul Domnului, în cele ce urmează. Pentru fiecare dintre ele avem mărturii în Sfânta Scriptură: pentru unele directe, pentru altele indirecte. Astfel, când vorbesc despre Învierea Domnului și despre intenția femeilor de a unge Trupul Domnului, evangheliștii pomenesc patru nume: Maria Magdalena, Maria lui Cleopa (numită și „cealaltă Marie”), Salomeea și Ioana. Toate patru sunt amintite în legătură cu lucrarea de mirungere pe care intenționau s-o facă. Despre celelalte femei avem mărturii indirecte: Suzana (Luca 8, 3), Marta și Maria, surorile lui Lazăr din Betania (Ioan 11, 1). Și acum socotim potrivit a spune câteva cuvinte despre fiecare dintre ele: Maria Magdalena a fost femeia din care Mântuitorul scosese șapte demoni (Luca 8, 3), până la întâlnirea cu Iisus fiind stăpânită, așadar, de duhuri necurate, ducând o viață ușoară. Originară din localitatea Magdala, nu departe de Capernaum, fusese căsătorită de mai multe ori, alunecând pe panta păcatului precum piatra se rostogolește pe pantele pământului. Dar piatra se oprește, totuși, undeva. Așa a fost și cu viața Mariei Magdalena.

Tâlcuitorii biblici spun că ea ar fi fost „femeia păcătoasă” care a spălat picioarele Mântuitorului cu lacrimi în casa lui Simon Fariseul din Capernaum (Luca 7, 36-48). Ei i-ar fi adresat Mântuitorul cuvintele: „Iertate îți sunt păcatele tale. Credința ta te-a mântuit, mergi în pace!”. Din această clipă Maria a devenit, astfel, alături de alte femei cucernice, deosebit de atașată de Cel Care o vindecase și i-a redat demnitatea vieții. Îl va urma îndeaproape, iar evangheliștii au notat răsplata pe care Domnul i-a dat-o pentru râvna ei deosebită: a fost prima care s-a învrednicit să-L vadă după Înviere. Știm, desigur, din tradiție că Maicii Sale se arătase mai întâi. Fapt firesc, de aceea nici nu mai este menționat de evangheliști. Dar, iată, că după Maica Domnului, Maria Magdalena a fost cea dintâi dintre mironosițe care L-a văzut înviat. Devine apoi o propovăduitoare neobosită a învierii, vestind întâi apostolilor, apoi altora nemenționați în Evanghelii, dar pomeniți în tradiții demne de crezare. Preotul scriitor Em. Copăceanu a adunat relatările despre această extraordinară femeie într-un interesant roman, cu titlul „Maria Magdalena”. Între altele, notează de exemplu că Maria, neîmpăcată cu decizia nedreaptă a lui Pilat în „procesul” Mântuitorului, l-a reclamat personal la Roma. Pilat a fost chemat aici, a fost judecat și exilat la Lugdunum (Lyonul de azi), unde mai apoi s-a sinucis, frământat de remușcări. În sfârșit, mai știm că această femeie curajoasă a propovăduit și în alte ținuturi, murind la Efes. Biserica nu i-a uitat pilduitoarea ei râvnă și i-a fixat zi anuală de pomenire la 22 iulie. Maria lui Cleopa, numită și „cealaltă Marie” (Matei 28, 1), era verișoară cu Maica Domnului și mamă a „fraților Domnului” (în fapt verișori): Iacov, Iuda, Iosi și Simon. Ioana era soția lui Huza, un iconom al lui Irod (Luca 24, 10). Atașamentul ei față de Mântuitorul ne arată următorul lucru: creștinismul a pătruns, încă de la început, chiar în casele regale. Salomeea, pomenită de evanghelistul Marcu (16, 1), era soția lui Zevedeu și mamă a „filor lui”, Iacov și Ioan. Ea este cea care l-a cerut Mântuitorului ca acești fii să stea unul de-a dreapta, altul de-a stânga Lui, în împărăția Sa (Matei 20, 21), ca orice mamă grijulie care dorește cel mai bun loc pentru copii. Susana, pomenită de evanghelistul Luca (8, 3) alături de Ioana lui Huza, care slujeau „din avutul lor” pe Mântuitorul și pe ucenicii Lui. Marta și Maria pot fi socotite, pe bună dreptate, în rândul femeilor mironosițe, întrucât în casa lor din Betania, Mântuitorul poposea adeseori și mai ales pentru faptul că Maria săvârșise aici ungerea cu mir a Domnului, prevestind astfel moartea și îngroparea Lui (Ioan 12, 3).

Iubiți credincioși,

Am pomenit, așadar, câteva nume și câteva lucruri legate de femeile mironosițe. Vor fi fost, desigur și alte femei atașate de Mântuitorul și misiunea Sa, pe care nu le cunoaștem cu numele. Fiecare a avut, însă, partea ei de lucru în ogorul propovăduirii, constituind un model admirabil pentru femeile creștine din toate timpurile. Unele au avut o lucrare mai contemplativă, cum este cazul Mariei, sora lui Lazăr. Altele, precum Marta, cealaltă soră, o lucrare practică. Amândouă lucrările se completează reciproc, fiind necesare pentru împlinirea misiunii creștine în lume... Iată, în acest sens, o pildă din Pateric: A venit un frate la Avva Siluan din muntele Sinai și văzând pe frați că lucrează cu mâinile a zis bătrânului: nu lucrați mâncarea cea pieritoare, că Maria partea cea bună și-a ales (cf. Ioan 10, 42). Zis-a bătrânul ucenicului său Zaharia: Zahario, dă fratelui nou venit o carte și îl pune într-o chilie care nu are nimic! Deci când a sosit ceasul al nouălea, lua seama la ușă, de vor trimite să-l cheme ca să mănânce. Iar după ce nu l-a chemat nimeni, sculându-se a venit la bătrânul și l-a întrebat: nu au mâncat frații azi, Avvo? Ba da, au mâncat, i-a răspuns bătrânul. Pe mine de ce nu m-ați chemat? Zisu-i-a lui: fiindcă tu om duhovnicesc ești. Tu partea cea bună ți-ai ales! Atunci fratele, venindu-și în fire, a zis: iartă-mă, Avvo! I-a zis lui bătrânul: Amin!

De încheiere, vom mărturisi că femeile mironosițe, admirabile propovăduitoare, sunt pentru noi nu numai exemple demne de urmat. Ele sunt totodată și sfinte, rugătoare înaintea tronului Preasfinte Treimi. Pentru aceea ne adresăm lor acum să mijlocească înaintea Bunului Dumnezeu ca să ne învrednicească și pe noi să-L mărturisim cu tărie pe Hristos Cel Înviat, precum ele pilduitor au făcut-o. Strigăm, așadar, o dată cu femeile mironosițe: HRISTOS A ÎNVIAT!

***Dumnezeu sa va binecuvinteze! Cu multa dragoste,
Preot Lucian***